

28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2022

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ

Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὁσίου (Γ' αἰ.).

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
πι νι κι ον α α δο ον τας

Κα θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α α
δο ον τες

Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Καταβασία.

Ανα στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ουρανον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ γ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε
και γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε
τω γουν πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν
η ε στε ρε ε ω ω ται

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταν ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη
βα σι λει ει α α σου

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Παην χα ρι σα α με ε νος

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ ἀ χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν

ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Επι της θειας φυλακης ο θεη γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφορον αγ γελον δια πρου σι ως λε γοντα ση με
ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη
Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Αρ σεν μεν ως δια νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε
ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Ως ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος
η μιν στε φανος χη στος ε κου σι ι ως υ περ
παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και

αυθις εκ του ταφου ωραιαιος δικαιο
συνησημιν ελαμψεν ηηλιος

Ο θεοπατωρμεν Δαυιδ προτηςκιωδηςκι
βουτου ηλατοσκιων ολαος δε του θεου
οαγιος την των συμβολων εκ βασινορων
τες ευφρανθωμεν εν θεεως οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Καταβασία.

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αβ
βακουμ στητωμεθημων και δεικνυτω φαε
σφορον αγγελον διαπρυσιως λεγοντα σημε
ρον σωτηριατωκοοσμου οτια νεεστη
Χριστοςως παντοδυνααμος

Χριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα
νατον πατηησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
ην χαρισααμεενος (δεις) και ετερον Αγιορειτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας^{Νη} και τοις εν τοις μνημασι^{ζω}
 ην^{Πα} χα ρι σα α με ε νος^π₉

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν^Δ₂ ε δω κεν η μιν^Δ₂ την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος^π₉

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ῥοδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

O
 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος^Δ₂ και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη^π₉ και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον^Δ₂ πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα^π₉

T
 ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν^Δ₂ οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες

προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
πο δι Πα σχα κρο τεν τες αι ω ω νι ι ον

Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον
τι Χρι στω ω εκ του μνη η μα τος ως νυμ φι ω
και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι
Πα σχα θε ου το σω τη η ρι ι ον

Καταβασία.

Ορθοι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Σ ω τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκτου τα φου

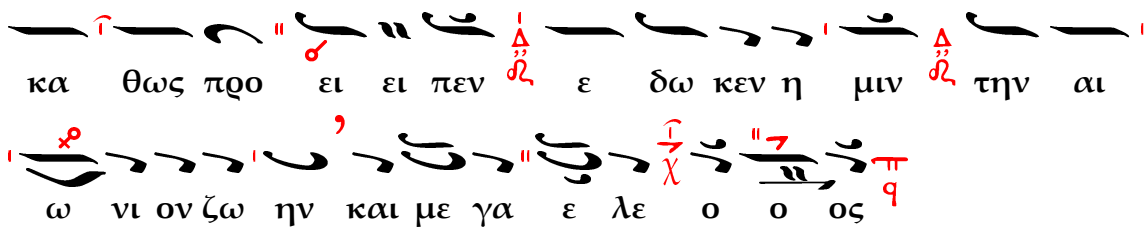
Καταβασία.

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον.

Ποίημα Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον, δύναντά ποτε ἐν τάφῳ, προέφθασαν πρὸς ὄρθρον, ἐκζητοῦσαι ὡς ἡμέραν, Μυροφόροι κόραι, καὶ πρὸς ἀλλήλας ἐβόων· ὦ φίλαι δεῦτε, τοῖς ἀρώμασιν ὑπαλείψωμεν, Σῶμα ζωηφόρον, καὶ τεθαμμένον, σάρκα ἀνιστῶσαν, τὸν παραπεσόντα Ἀδάμ, κείμενον ἐν τῷ μνήματι· ἄγωμεν, σπεύσωμεν, ὥσπερ οἱ Μάγοι, καὶ προσκυνήσωμεν, καὶ προσκομίσωμεν, τὰ μύρα ὡς δῶρα, τῷ μὴ ἐν σπαργάνοις, ἀλλ' ἐν σινδόνι, ἐνειλημένῳ· καὶ κλαύσωμεν καὶ κράξωμεν· ὦ Δέσποτα ἐξεγέρθητι, * ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ, Θεόγνιδος, Ρούφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμᾶ, Μάγνου, Θεοδότου, Θαυμασίου καὶ Φιλήμονος.

Στίχ. Εἰκὼν ἀύλων Ταγματῶν τῶν ἐννέα.

Οἱ τὰς κάρας τμηθέντες ἄνδρες ἐννέα.

Εἰκάδι ὀγδοάτη βιότου λυγροῦ ἐννέ' ἀπῆραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μέμνονος τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὑπνοῖ τι μικρόν, ἀρπαγὴν τὴν ἐσχάτην,

Τὴν εἰς ἀπαντὴν τοῦ Θεοῦ Μέμνων μένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Πατὴρ ἡμῶν Αὐξίβιος ὁ β', ἐπίσκοπος

Σόλων τῆς Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὦντως χορῶ δίδωσι τῶν σεσωσμένων,
Αὔξῃσιν Αὐξίβιος, ἐκστάς τοῦ βίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ἁγία Μάρτυς Οὐαλερία, σύζυγος τοῦ Ἁγίου Βιταλίου τῆς Ῥαβέννης, ῥάβδοις τυπτομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ βίου ἠνωμένοι συμψύχως,
Καὶ ἐν μαρτυρίῳ ὁμοῦ, ὦ δυὰς ἅγια.

Διήγησις περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Ἀφρικῇ, ἐν τῇ πόλει Καρθαγένῃ.

Στίχ. Ἐκστηθι, λάγνε, ὦδε μοιχείας βλέπων
Τὴν ἐκδίκησιν, καὶ μακρὰν ταύτης γίνου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος, τοῦ τὴν φερώνυμον Μονὴν ἐν Φθιώτιδι οἰκοδομήσαντος· ἔτι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων.

Στίχ. Μονὴν Ἀγάθων ἐγείρας θερμῇ πίστει,
Μοναῖς ἐνοικεῖ ἐπαξίως ταῖς ἄνω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐπισκόπου Τουρώφ, τοῦ ἐπικληθέντος «δεύτερος Χρυσόστομος».

Στίχ. Χρυσόστομος κεκοίμηται τῆς Ῥωσσίας,
Κύριλλος λέγω Τουρώφ ὁ ἱεράρχης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Κυριακός, κτίτωρ τῆς Μονῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Καργκοπόλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὑπνον δικαίου Κυριακὸς κοιμᾶται,
Μονὴν ἰδρύσας Κοιμήσεως Παρθένου.

*

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ πόλις τοῦ Αἰγίου εὐγνώμονα ἀνάμνησιν τελεῖ θαυμαστῆς σωτηρίας, οἰκονομηθείσης ὑπὸ τῆς Παναγίας Τρυπητῆς ἐν ἔτει **αᾲμα΄ (1941)**, ὅτε οἱ θηριώδεις Γερμανοὶ ἐπεχείρησαν βομβαρδίσωσι τὴν πόλιν, ἀλλὰ παρεμποδίσθησαν ὑπὸ θαυμαστῆς νεφέλης, πᾶσαι δὲ αἱ καταστρεπτικαὶ ὀβίδες ἐξετράπησαν πρὸς τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Νεφέλη ὄντως θεία ἡ Τρυπητὴ Παναγία,
Πόλιν αὐτῆς σκιάζει καὶ σώζει καὶ θάλπει

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολούθως.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ·
σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (τρὶς)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν,
τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. (τρὶς)

* * *

Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὥδαὶ τοῦ κανόνος.

Ῥοδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ο Παι αιδας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θος το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Γ υ ναι αι κες με τα μω ρων θε ο φρο νες ο
πι ι σω σου ε δρα μον ον δε ως θνη τον με τα δα
κρυ ων ε ζη η τουν προ σε κυ νη σαν χαι ρουσαι
ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ στι κον σοις Χρι
στε ε Μαθη ταις ευ ηγ γε λι ι σα αν το

Η α να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν Α
δου την κα θαι ρε σιν αλ λη σβι ο της της αι ω νι ου

α παρ χην και σκιρ των τες υ μνου ου μεντον αι τι ον

τον μονευ λογη τον των Πα τε ε ρων Θε ον και υ

πε ρε εν δο ο ξον

Ως ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορτος αυ

τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της λαμ προ φο

ρου η με ε ρας της Ε γερ σεως ου ου σαπρο αγ

γε λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω

μα τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θς το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει εν

πρε πει αν ο μο νος ευ λογη τος των Πα τε ε ρων

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χαρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

X Πα
ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω

ην χαρι σα α με ε νος Πα

A
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ῥοδὴ η'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

A
υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε

στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι

στον εις τους αι ω νας

Δ ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος

της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω

η με ρα της ε γερ σε ως βα σι λει ας

τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον

ως Θε ον ειστους αι ω νας

Ε υ λο γη μεν Πα τε ρα Υι ον και Α

γι ον Πνευ μα τον Κυ ρι ον

Α ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σους σου Σι ων

και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φεγ

γει εις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και βορ ρα και θα

λασ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι

ευ λο γουν τα Χρι στον ειστους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα

τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε
σε βε βα πτι σμεθα και σε ευ λο γου μεν
ταςτουςαι ω νας

Χ Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ νου μεν
τον Κυ ρι ον

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν
στον εις τουςαι ω νας

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χαρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 3)

M ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου
 σι ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα
 να σταντατρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
 πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον

τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω θει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα των αι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι

συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη

τοςτο κρα τος

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Χ αι νυν και α ει και εις τας αι ω ναστων
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη
με ε νη χαι ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ
Υι ος α νε στη τρι η με ρος εκ τα φου

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ να μισ δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρα της βα σι λει ει α ας σου

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω
με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα
λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι
η με ρος εκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων συ υ δε α γνη τε ρ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γε ρ σει του το ο κου ου σου

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

Χ^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
ην χα ρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
 Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
 σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
 νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο
 ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον Πα
 σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον

ἐκ τρίτου

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα φ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ω ν ου
 ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι

οις υ ψι ι ι ι στοις ^{Πα} σοι προπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω ^Δ_δ

A ^{Πα} ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες

οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του ^π_ρ αι νει ει

ει ει ει τε ε α αυ τον ^{Κε} ^δ_δ πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του ^{Πα} σοι προπει υ υ μνος τω ω

Θε ε ω ^Δ_δ

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου δ', καὶ εἶτα τὰ δ' Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^Δ_δ κα τα το ^χ πλη θος της με γα λω ^Δ_δ συ υ

^π_ρ νης α α αυ τσ

K ^{Πα} υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των

πα ρα α νο ο ο μων ^π_ρ προ η ηλθες ε εκ του ου μνη

η η η μα α α α τος ^π_ρ κα θως ε τε χθης εκ

της Θε ο ο το ο ο κου ^π_ρ ουκ ε γνωσαν πως ε

σα αρ κω ω ω θης ^Δ_δ οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α

α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α

νε στης οι φυ λασ σοντες σε στρα τι ι ω ω ω ται

αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ

νω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαν μα τα

τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η

ρι ι ι ι ον ο α νυ μου σιν α πο δος η μιν αγ

αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν

τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος

α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα

α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον

τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου

τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι

λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου

ου με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα
τα λη πτεσωτηρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αι αις και αι ορ γα α α α νω

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

Κε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

Πα ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Κ^{Πα} υ ρ ι ι ε ω σ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου
 του ου τα α α α α φου ου τως ει σηλ θες και των
 θυ ρων κεκλεισμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α
 ας σου δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α
 θη α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ
 μη η η η σας ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ
 πη νε εγ κας ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας με γα
 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον
 η η μας

Στιχηρά του Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Πάσχα Κε ρ

Χ Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη
 τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
 πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να

δε δει και Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα

μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι

στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα

με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παντας α

γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ως τη

κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Κε ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως

Χρι στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου

Ι ι ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε

α σα με νη εκ του μνη μα τος ως νυμ φι ον προ

ερ χο ο με νον

Χ
Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

Κε
Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι κες ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον
ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Χ
Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Κε
Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα

Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα
 σχα εν χα ρα αλ ληλουςπε ρι πτυ ξω με θα ω
 ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
 φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
 στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε εγων κη ρυ υ
 ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τς
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πα φ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα και
 λαμ προν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ υ υ
 υ ρει και α λλη λς πε ρι ι πτυ ξω ω ω ω
 με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ φοι και

τοις μι σϺ Ϻ Ϻ σι ιν η η η μας Δι συγ χω ρη
 σω ω μεν Πα α αν τα α τη Α να α α στα α α
 α σει και αι ου τω βο η η η η σω ω ω ω
 μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε κρων θα να
 τω θα α να τον πα τη η η η σας και τοις
 εν τοι οις μνη η η η μα α α α σι ζω ην
 χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Τὸ Χριστὸς ἀνέστη ψάλλεται τρίς.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρίς ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η η σα α α ας και τοι
 οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ε

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ε

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου φεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαις τῆς Θεοτοοκου Σωτηρ σωσον η μας αας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο ανα σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο ανα σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξστ' 4)

Σωσον η μας Υι ε ε Θε ου ο ανα σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ

πέρατα τῆς γῆς. (ξϛ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λθ υ ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι
και τῶ Ἁ γι ῳ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ἦχος Πάϕ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u
q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος Δ
u
q

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u
q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος Δ
u
q

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u
q θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος Δ
u
q

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. u
q

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων u
q θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι ϑ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

Ο ν Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

Α σ Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

Κ ρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψ αλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Ἦχος Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

(γ')

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι-Θ

Προ λα βσαι τον ορθρον αι περι Μα ρι
αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τδ
μνη μα τος η κου ον εκ τδ Α γγε λδ τον εν
φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε
κρων τι ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
κη ρυ ξα τε ως η γε ρθη ο Κυ ρι ος θα να τω
σας τον θα να τον ο τι υ πα ρ χει Θε ου Υι ος
του σω ζοντος το γε νος των αν θρω ω ω ω των

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
λλα του Α δδ κα θει λες την δυ να μιν και α νε
στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
Μυ ρο φο ροις φθε γ ξα με νος χαι ρε τε και τοις σοις Α

πο στο λοις ει ρη νηνδω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δσ κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ
 ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νηνδω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ἦ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἦ ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ἦ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦ ἀ χορός· Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ἀντὶ τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀρχομένου τοῦ ἀ χοροῦ.

Ἦχος ᾠδὴ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε

Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε ^ν _δ Α

λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π ₉ (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι

σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ _δ Χρι

στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη

λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π ₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^Δ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τϝ αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ _δ

Χ Χρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π ₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ^π ₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π ₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ε βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε

ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε

ε ε ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α

σθε ε ε ε ε ε ε Α α α α α λλη λθ

θ θ θ θ θ ι ι ι α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον και ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ἦχος γ΄ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ἦχος δ΄ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦχος ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦχος ψάλτης.

Ἦχος ἰ΄ Γα ϕ

α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα

λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α

σε ως

α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα

λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
 Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος βα σι
 λευς με ε γας ε πι πα α σαν την γην
 Ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε
 λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε
 Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(β' 22-38).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες
 Ἰσραηλίται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τούτους. Ἰησοῦν τὸν
 Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς
 δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ σημείοις, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ Θεὸς
 ἐν μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἴδατε, τοῦτον τῇ ὠρισμένῃ
 βουλῇ καὶ προγνώσει τοῦ Θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν
 ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε· ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε λύσας τὰς
 ὠδῖνας τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν
 ὑπ' αὐτοῦ. Δαυῖδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν· «Πρωρῶμην τὸν Κύριον
 ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ
 σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ
 γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι
 οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου, οὐδὲ δώσεις τὸν
 ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς,
 πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου». Ἄνδρες
 ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς περὶ τοῦ
 πατριάρχου Δαυῖδ ὅτι καὶ ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη καὶ τὸ μνήμα
 αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Προφήτης οὖν
 ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι ὄρκω ὤμοσεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐκ καρποῦ
 τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστήσειν τὸν Χριστὸν
 καθίσει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, προῖδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς
 ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ὅτι οὐ κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς
 ἄδου οὐδὲ ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν. Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν
 ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν

τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ Δαυΐδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, λέγει δὲ αὐτός· «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου». Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι καὶ Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε, τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σϑ ε πι τον μη
 ρον σϑ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϑ και τω
 κα α α αλ λει ει ει ει σϑ
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Χ Eν τει νον και κα τευ ο δϑ και βα σι λευ ε

ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὃ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἔαν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος π' Πα

ι τα α α α α α α α α α α Χε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ου Χε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου
 ου Χε ε ε ε ε ε ε ρου ου βι ι ι ιμ μ

ε ε ε ε ε θα α α α α α με ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α α α α να

α α α α α αν

Ω Πα ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α

Τ Πα ων ο ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο με ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με

ε νο ον τα α α α α ξε ε ε ε σιν Αλ λη

λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α α

Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ πικλῆν Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^{Δι} λε ε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π ^{Κε} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Κε} ^{Δι} α ρα α α σχϑ Κυ ρι ε

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ε ἦ

Σ ^{Πα} οι Κυ ρι ι ε

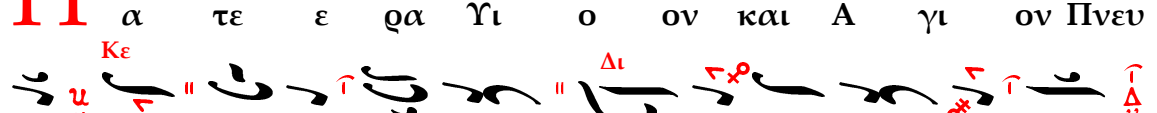
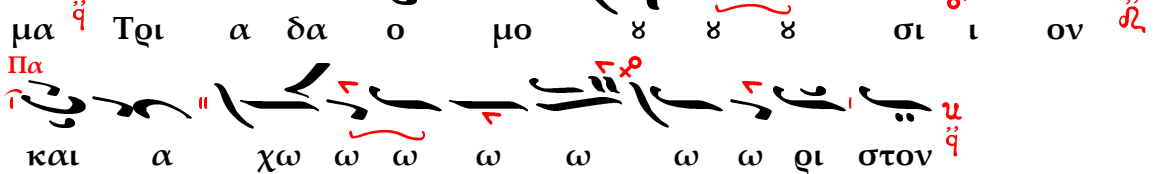
Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σϑ

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε

 η η ι σχυς μϑ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα

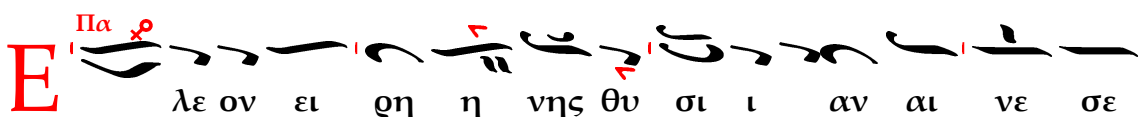
 α α α α μϑ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μϑ και ρυ

 υ υ υ υ υ στης μϑ

Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ

 μα ^{Κε} Τρι α δα ο μο ^{Δι} ϑ ϑ ϑ σι ι ον

 και ^{Πα} α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

Ευ λο γῶ μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε και δε ε ο ο ο με
 θα α α α σου ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ος η μων

(β' Νοεμβρίου , α 345' , I.A.)

Ἦχος 4 Πα ρ

Ο Πα Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
 Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ Πα Νη Πα ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα ς η νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρῶ σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε
ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε
ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει
του ου το ο ο ο ο κς ς ς ς σς ς ς ς

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά Πα ρ

ω ω ω ω μα α α α α α α α α
Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
σω ω μα Χρι ι στς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς
ς ς με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τα α λα α
α α α α α α με τα λα α α α ια α α α
α α α α α α α α α α α α α α α

Δι
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α ^M βε ε ε ε με ε
 Πα
 τα λα α α βε ε τε ε ε ε ⁹ πη γη η
 η η η η η η η η η η ης α α α
 Δι
 α ^{Δι} α α α α α α α α α α α α α α α
 Κε
 α α α α α χα α α α α χα α α ^{Δι} α α α α
 Πα
 α α α α α α α α α α α α α α χα ^{Κε}
 Δι Πα
 α θα α να αα α αα α α α α α α α α
 θα να α α α α α α τϝ ϝ ϝ ϝ ⁹ γε ε
 ε ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε ⁹
 Πα
 Χ Α λιε ε ε λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε ε ε ε τα
 Μ Πα
 λιε ε ε λιε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε ρα
 Ζω Πα
 λιε ρα λιε ^{Ζω} τα λιε ε ε ρα λιε ρα λιε ε λιε ρα
 Νη Ζω Πα Νη
 ρα λιε ρα λιε ^{Νη} τε λιε ρα ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα
 Πα
 λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα λιε ε ⁹ τε
 λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε λιε ρα λιε λιε ρα ρα λιε

ρε ρι ρι ρι ρε εμ τε ρε ε ρι ρε ρε ρε ρε ρε ρε

ρε ρι ρε ρε ρε ρε ρι ρε ρεμ ε ρε ρεμ ρι ρι

ρεμ ρι ρι ρε ρι ρε ρε τε ρε ε ρε ρε ρ ρ τε

ρι ρε ρεμ ε ρε ρε ρι ρε ρι ρε ρι ρε ρε ρε εμ

γε ε ε ε ε ευ σα α α γε ευ σα α α σθε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πάφ

ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

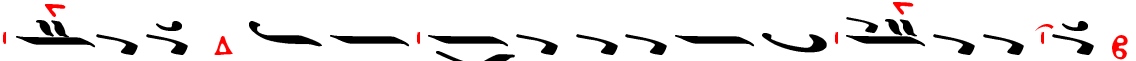
ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

 να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην

 χα ρι σα με νος (τρὶς) με τέλος ζω ην

 χα ρι σα με νο ο ος

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὄλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
